

Gidip de Dönmeyi Unutanların Hatırasına Bu Şiir

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 29 Ocak 2017

Ufalandıkça hüznün revnak silueti,
Endamlı sevdalar biriktiren kadın,
Kansız ihtilalların maktulü en sergüzeşt imge
Yine aykırı bir rotada tutuklanacağıma kani
Hangi sevdaysa mahzun ve melun;
Bir de gök kubbeğe uzanan soğuk ellerimden kayan
Kısık bir terennüm yurtsuz yüreğime derman,
Hani gözlerimden taşan
Hani yoluna baş koysam, demelerin güftesinde
Hezeyan yüklü suretsiz ne çok yalan.

Sundurmasında batıl itikatlar belki de en delici kahkaha;
Yüzü suyu hürmetine sevdanın,
Gidip de dönmeyi unutanların hatırasına bu şiir;
Görücü imgelerin tehdit bildiği
Ölümlü sırlarım yine dokunaklı bir kelimada
Beyan ettiğim;
Bağrında yanık tutulası kalburüstü
Unutulmuşluğun en hazin makamı
Yine söylemeyi unuttuğum şarkıların zindan kıldığı.

Vazgeçişler ezelden verse de hükmünü,
Sığınak bildiğin bir yüreğe çemkirse de şeytan lanetini,
Ölmelerine rast geldiğin artık hangi hayalse,
Susma haykır sen de
Varamayacağını bildiğin o kayıp istikameti.

Sözlerden arda kalan nice sitem,
Sinende saklı yoksun tutulduğun sevdan madem,
Hadi gizleme bağır sen de özlemine
Üstelik sükûtu yâd ettiğin,
Yâri yerle bir ettiğin
Yine de ne ise yine kendine ettiğin.

Cürüm ne asılsız ne de inkârsız;

Ölüm hepten bağdaştırıcı hükmü Rabbin,
Hayatı mezar,
Makberi huzur bildiğim;
Yine de sınıdıkça yoksunluğum,
Yoklandıkça şükür,
Kayboldukça bulmalara dair ümidim.

Ne yalan ne de kâfir şu yazdığım şiir,
Beyitlerine esir düştüğüm onca hecenin
En cahil yüreğiyim;
Ölümüne sevdalı kayıp aşklara,
Gönülden bağlanmış yaralı satırlara
Yine de gönülden süzdüğüm her kelimeye tabiyim;
Akıl yaşımdansa,
Rüştünü ispatladığım o çocuk bağrıma
Bastığım bir keramet kanayan dalyanların,
Sözsüz rahmanların bağlı basiretinde,
Yorgun bir tayfayım yine sevda denen asalet
Delicesine yanık keza
Aldatıldığım bir yas'a düşse de başım.

Yaşlarım sadece benliğin huzmesinde yalıtılmışlığımın
Telaşı hele ki izini sürdüğüm bir kelam iken tek sırdaşım
Yine de bir gölgeden nasiplenip,
Kaybolmalara doyamadığım
Kâfir beyanların isyanı var içimde:
Sözsüz yürekten süzülesi,
Gönül lehçemden içilesi bir aşk,
Hakk yolunda meczup bir yangınım,
Yanmaların ötesinde yanılığımın da verseler
Keşke beratını, dercesine
Cahil aklımın tek beyanıym,
Yazmazdan önce yeter ki
Almasın Tanrı canımı.